

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

D E C I Z I E

24 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Ion Guzun,

Judecători – Liliana Catan, Dumitru Mardari, Victor Burduh, Iurie Bejenaru

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciubara Marina în numele inculpatului și de către ultimul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2020, în cauza penală, în privința lui

Savciuc Alexandru XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 22.10.2016 până la 26.12.2016;

Instanța de apel de la 23.01.2017 până la 28.03.2018;

Instanța de recurs de la 12.06.2018 până la 18.12.2018;

Instanța de apel de la 07.02.2019 până la 02.11.2020;

Instanța de recurs de la 24.12.2020 până la 24.05.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 26 decembrie 2016, Savciuc Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 48, 145 alin. (2) lit. i), j) și art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa:

- în baza art.145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal - 16 ani închisoare;
- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - 4 ani închisoare.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - 17 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost respinsă cererea acuzatorului de stat de a încasa din contul inculpatului cheltuielile în legătură cu extrădarea acestuia, în sumă de 20 265,46 lei și 46 bani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Savciuc Alexandru la 29 iunie 2015, aproximativ la orele 00.15 min., din motive huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, în participație simplă cu Grecu D. și Daraban I., ultimul având motiv de răzbunare, după un plan bine chibzuit cu repartizarea rolurilor, având toți trei o înțelegere prealabilă de a-i cauza vătămări corporale lui Șișcanu Ruslan, iar ulterior lui Savciuc Alexandru și Daraban I., apărându-le scopul lipsirii ilegale de viață a unei alte persoane, au intrat în ograda lui Nemțanu V. din s. Petrești, r-nul Ungheni și în timp ce acolo se afla Șișcanu Ruslan care dormea, Savciuc Alexandru cu o ștachetă, împreună și Daraban I. cu o coadă de hârleț i-au aplicat lui Șișcanu Ruslan

multiple lovituri peste toată suprafața corpului, iar Grecu D. i-a aplicat ultimului câteva lovituri cu picioarele în regiunea abdomenului.

Tot el, Savciuc Alexandru, în aceleași circumstanțe sus menționate și în baza aceluiași intenții huliganice, conform raportului de expertiză medico-legală nr.105 din 06 iulie 2015, i-a cauzat lui Șișcanu Ruslan traumatism cranio-cerebral acut închis, hemoragii în țesuturile moi ale capului în regiunea tempora-occipitală pe dreapta; hemoragie subdurală lichidă; hemoragie subarahnoidală difuză a ambelor emisfere a creierului covesital și bazai la emisfera dreaptă și a cerebelului; fractura ambelor oase zigomatice, oaselor nazale multe așchiate; fractura mandibulei pe dreapta în protecția dinților 6,7 cu deplasarea fragmentelor; fractura coastelor bilateral fără lezarea pleurei parietale; multiple echimoze difuze la față și a toracelui; excoriații la ambele mâini suprafața dorsală; multiple excoriații la față și la torace, cauzându-i leziuni corporale grave în urma căruia Șișcanu Ruslan a decedat.

Cauza decesului este traumatismul cranio-cerebral închis cu fractura oaselor faciale-zigomatice și nazale, contuzia cerebrală, plaga contuză stelată masivă a țesuturilor moi ale capului în regiunea occipitală, hemoragia subdurală și subarahnoidală.

Astfel, inculpatul Savciuc Alexandru a comis infracțiunile conform indicilor calificativi: huliganism, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de aplicarea violenței, de două sau mai multe persoane, cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății, infracțiune care se încadrează în prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal; omorul intenționat a unei persoane, comis de două persoane, cu deosebită cruzime, săvârșit prin exces de autor, infracțiune prevăzută de art. 48, 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel:

3.1. Procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care: Savciuc Alexandru să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 48, 145 alin. (2) lit. i), j) și art. 287 alin. (3) Cod penal, și prin prisma art. 84 Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în valoare de 20 265,46 lei;

În motivarea apelului, procurorul a menționat că instanța de judecată urma să încaseze de la inculpat cheltuielile judiciare în valoare de 20 265,46 lei, or, cheltuielile suportate în legătură cu extrădarea inculpatului Savciuc Alexandru în sumă de 20 265,46 lei, reprezintă sumă de bani pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, și anume, cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunii procesuale în cauza penală.

3.2. inculpatul Savciuc Alexandru la 09 ianuarie 2017 prin care și-a expus dezacordul cu sentința, a considerat-o pasibilă de casare deoarece pedeapsa aplicată este prea aspră față de faptele săvârșite și calificarea acțiunilor nu este corectă.

3.3. inculpatul Savciuc Alexandru la 11 ianuarie 2017, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea apelurilor declarate, inculpatul Savciuc Alexandru a expus următoarele: instanța de fond a apreciat eronat probele administrate în respectiva cauză penală, fără a intra în esența problemei; instanța urma să țină cont la stabilirea pedepsei de prevederile art. 79 Cod penal, aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege la alin.(3) în cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracțiunilor deosebit de grave, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puțin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de prezentul cod pentru infracțiunea săvârșită; acțiunile lui nu au adus la decesul victimei, deoarece încercările lui erau de a preveni acțiunile ilegale, dar era imposibil, solicitând judecarea detaliată a acțiunilor lui în săvârșirea acestei infracțiuni, cu stabilirea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii de el, totodată, a atras atenția că el era în stare de ebrietate și a făcut referire la prevederile art. 76 alin.(1) lit. i) Cod penal; concomitent a solicitat să se țină cont de prevederile art.10 Cod penal și să fie aplicat în privința sa prevederile Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, admis apelul declarat de inculpat, casată parțial sentința inclusiv din alte motive decât cele invocate și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Savciuc Alexandru a fost constatat vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.48, 145 alin. (2) lit. i), j) și art.287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa: în baza art. 48, 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal - închisoare pe un termen de 16 ani; art. 287 alin.(3) Cod penal - închisoare pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilit definitiv, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 16 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip închis.

5. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 10 mai 2018, a fost atacată cu recursuri ordinare de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului la 06 iunie 2018; de procuror la 08 iunie 2018 și de inculpatul Savciuc Alexandru la 10 iulie 2018.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 februarie 2018, recursul ordinar declarat de inculpatul Savciuc Alexandru a fost

respins ca inadmisibil; admise recursurile ordinare declarate de procuror și de către avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Savciuc Alexandru.

A fost casată total decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2020, apelul procurorului și apelul inculpatului Savciuc Alexandru declarate împotriva sentinței au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Savciuc Alexandru XXXXX se constată vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 48, 145 alin.(2) lit. i), j), art. 287 alin. (3) Cod penal, și i se numește pedeapsa: în baza art. 48, 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani; în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a stabili definitiv lui Savciuc Alexandru XXXXX pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 16 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Se încasează de la Savciuc Alexandru XXXXX în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 20 265,46 lei.

Plângerea inculpatului Savciuc Alexandru XXXXX, referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se lasă fără soluționare, explicând condamnatului Savciuc Alexandru să se adreseze la judecătorul de instrucție din instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține.

7.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a indicat că, deși inculpatul Savciuc Alexandru nu a recunoscut în tot vina în infracțiunile incriminate prevăzute de art. 48, 145 alin. (2) lit. i), j), art. 287 alin. (3) Cod penal, vina inculpatului se demonstrează deplin prin probele cercetate, inclusiv prin declarațiile ultimului, Savciuc Alexandru recunoscând că l-a lovit pe Șișcanu Ruslan cu o ștachetă din grad, care s-a rupt în urma aplicării loviturilor, la fel l-au lovit Daraban Ivan cu o coadă de hîrleț și Grecu Dmitrii. Fapt, care a fost confirmat însăși de Daraban Ivan, prin declarațiile date în instanța de apel și prin declarațiile lui Grecu D.

De asemenea, martorii Bernic Marina și Nemțanu Victor, au declarat că Șișcanu Ruslan a venit la ei, au consumat băuturi alcoolice și s-au culcat, Șișcanu Ruslan a rămas afară, iar dimineața l-au găsit decedat; aceste declarații fiind întărite prin declarațiile martorului Grăteanu Nicolae, care a relatat cert, că la Daraban Ivan erau Savciuc Alexandru, Starașciuc și Grecu Dmitrii, a auzit că vor să plece la Nemțanu pentru a bate o persoană, să se clarifice, au plecat spre domiciliul lui Nemțanu Victor, Daraban Ivan avea o bătă, Savciuc Alexandru avea o ștachetă, era și Grecu, a auzit

gălăgie, lovituri, a venit Grecu și a spus că Daraban Ivan l-a omorât pe Șișcanu și că nu poate să-l oprească pe Daraban.

Temei de a pune la îndoială declarațiile martorilor audiați depuse în cadrul ședinței judiciare, instanța de apel nu a stabilit, aceste declarații fiind date sub jurământ, precum și fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea de mărturii false. Aceste declarații sunt în coroborare și prin probele scrise care au fost cercetate în cadrul ședințelor judiciare, printre care procesele-verbale de cercetare la fața locului, unde a fost depistat cadavrul, de depistare a obiectelor folosite la comiterea infracțiunilor, acțiunile procesuale fiind efectuate pe caz în ordinea prevăzută de lege, la fel cu concluziile expertizelor petrecute pe caz, din care rezultă cauza decesului lui Șișcanu Ruslan și gravitatea leziunilor.

Astfel, potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr.86 din 30 iunie 2015 rezultă că: decesul cet.Șișcanu Ruslan XXXXX a survenit în urma traumei cranio-cerebrale închise cu contuzie cerebrală, hemoragie subdurală și subarahnoidală difuza, la ce indica datele necropsiei cadavrului. Aceste leziuni corporale, cât și fractura oaselor nazale, fractura oaselor zigomatice bilateral, fractura mandibulei pe dreapta cu deplasarea fragmentelor, fractura coastelor bilateral, multiplele echimoze și excoriații la față și la torace, plaga contuză la țesuturile moi a capului în regiunea occipitală dreapta au putut fi pricinuite prin acțiuni multiple a unui corp(corpuri) dur contondent cu suprafața vulnerantă limitată, au provenință intra vitală și se califică la vătămări corporale GRAVE, periculoase pentru viața. Dintre leziunile corporale depistate și cauza decesului se prevede legătură causală directă (f.d.133-137 volumul 1). La fel potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr.511 rezultă concluziile: 1.Sângele din cadavrul Șișcanu Ruslan XXXXX, este de grupa Abeta/A(II)/ cu antigenul asociat H. Înviniuitul cet. Daraban Ivan XXXXX, are grupa de sânge AB0(IV) cu antigenul asociat H, iar sângele cet. Grecu Dmitrii XXXXX, este de grupa Oalfa, beta/0(I)/. 2. a) În spălătura-m/ob.4 de pe fragmenul de scândură mai lung de la ștachet, ridicat din iazul s. Petrești raionul Ungheni, din apropierea gospodăriei cet.Nemțanu V., a fost găsit sânge de om, depistat antigenul A, fapt ce exclude apartenența lui cet. Daraban Ivan și Grecu Dmitrii. Sângele în m/ob.4 provine de la persoană cu grupa sanguină Abeta/A(II)/, cum este cet. Șișcanu Ruslan. b) În spălătura-m/ob.3 din alte urme de pe același fragment de scândură de ștachet, în spălătura-m/ob.2 de pe fragmentul de scândură de ștachet mai scurt, depistat în iazul menționat, a fost găsit sânge, apartenența de specie a cărui nu a fost stabilită din cauza insuficienței proteinelor în maceratele din ele (f.d.157-161 volumul 1).

Potrivit concluziilor raportului de expertiză medico-legală suplimentară nr.105 D din 06.07.2015 reiese concluziile: Traumatismul cranio-cerebral închis cu cunghuzie cerebrală, hemoragii subdurale și subarahnoidale depistat la Ruslan Șișcanu se califică

la vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Fractura multiașchiată a oaselor zigomatice și nazale pot fi calificate atât leziuni corporale medii, cât și grave. Cauza decesului este traumatismul cranio-cerebral închis cu fractura oaselor faciale-zigomatice și nazale, plagă contuză stelată masivă la țesuturile moi a capului în regiunea occipitală, contuzie cerebrală, hemoragie subdurală și subarahnoidală difuză (f.d.163-165 volumul 1).

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.537 din 20.07.2015 rezultă concluziile: 1.Sângele din cadavrul Șișcanu Ruslan XXXXX, este de grupa Abeta/A(II) cu antigenul asociat H. Învinuitul cet.Daraban Ivan XXXXX, are grupa de sânge AB0(IV) cu antigenul asociat H, iar sângele cet.Grecu Dmitrii XXXXX, este de grupa Oalfa, beta /0(I)/. 2.În spălătura din urmele de pe coada de hârleț, ridicată din stuful de pe malul iazului din s. Petrești, r-nul Ungheni, a fost găsit sânge de om, la determinarea apartenenței de grupă a cărui au fost depistați antigenii A și H, fapt ce exclude provenirea lui de la cet.Daraban Ivan. Sângele pe coada de hârleț aparține omului cu grupa sanguină Abeta /A(II)/, cum este pătimitul Șișcanu Ruslan și nu poate proveni la singurul cet.Grecu Dmitrii XXXXX. Prezența în urmele investigate de pe coada de hârleț a sângelui cet.Grecu Dmitrii se admite numai în amestec la sângele persoanei cu grupa Abeta/(II), cum este pătimitul Șișcanu Ruslan (f.d.167-170 volumul 1).

La fel potrivit raportului de expertiză medico-legală a corpurilor delictive nr.174 rezultă concluziile: Din raportul de expertiză medico-legală a cadavrului Șișcanu Ruslan a.XXXXXX, nr.86 rezultă, că:- plaga stelată pe dreapta din regiunea occipitală a putut fi cauzată cu un obiect contondent bont cu o suprafață plată de impact. Așa particularități constructive posedă și bucata de ștachetă ce are formă dreptunghiulară și nu-i exclus cauzarea ei cu această bucată de ștachetă, dar nu-i exclusă cauzarea acestei plăgi și în urma căderii accelerate a corpului pe spate și lovirii cu partea occipitală dreaptă a capului de o suprafață plată contondentă bontă. Echimozele liniare de pe partea anterioară stângă a cutiei toracice și fracturile coastelor II-V pe o singură linie anatomică au putut ca să formeze în urma acțiunii unui corp contondent bont ce avea formă cilindrică, așa particularități constructive posedă și coada de hârleț prezentată și nu-i exclus cauzarea lor cu coada de hârleț. Restul leziunilor corporale depistate la examinarea cadavrului au putut fi cauzate în urma loviturilor cu corpuri contondente bonte cum ar fi pumni, picioare, bucată de ștachetă și coadă de hârleț. Deoarece pe restul leziunilor nu s-au păstrat careva particularități specifice suprafețelor de impact al obiectelor vulnerante spre examinare, e imposibil de-a identifica care leziune cu ce obiect a fost cauzată și cu care obiect au fost cauzate leziunile fatale (f.d.173-178, 179-181 volumul 1).

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind un drept la apărare al inculpatului poziția prin care nu recunoaște vina în cele imputate, dar totodată nu generează achitarea inculpatului, și nici încetarea procesului penal, după cum a solicitat apărarea, în sensul dat probele administrate dovedind că acțiunile inculpatului conțin elementele infracțiunilor incriminate, probele fiind cercetate în ședința instanței de apel și inculpatul nu a fost îngăduit în careva mod.

Astfel, instanța de apel judecând cauza penală de învinuire a lui Savciuc Alexandru în latura învinuirii aduse în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, art. 48, 145 alin. (2) lit. i) și j) Cod penal, instanța de apel a conchis că instanța de fond a respectat normele procesuale, verificând complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, concluzia instanței privind constatarea vinovăției inculpatului anume în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și art. 48, 145 alin. (2) lit. i) și j) Cod penal, fiind una justă și care se bazează pe probele cercetate pe caz.

Subsecvent, instanța de apel a menționat că, deși de fond a condamnat inculpatul anume de comiterea omorului prevăzut la art. 48, 145 alin. (2) lit. i) și j) Cod penal, însă în motivarea soluției sale eronat a omis să indice constatarea anume a excesului de autor, precum și eronat a indicat agravanta „*precum și din motive sadice*”, incriminare care nu a fost adusă inculpatului, căruia i-a fost incriminată agravanta „*cu deosebită cruzime*”.

Totodată, instanța de apel la stabilirea pedepsei penale aplicate în privința inculpatului a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, una dintre care face parte din categoria celor excepțional de grave, iar alta se califică ca gravă, la fel ține cont de personalitatea vinovatului, care nu a fost judecat anterior, se caracterizează pozitiv la locul de trai. Circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilit.

Astfel, instanța de apel a respins alegațiile apărării în această parte.

Mai mult decât atât, instanța de apel a respins afirmațiile invocate în apelul inculpatului precum că în ședința judiciară el a dat declarații și a lămurit, că într-adevăr pe data de 29.06.2015, în timp de noapte, împreună cu Grecu D. și Daraban Ivan, la propunerea ultimului, a intrat în ograda casei lui Nemțan V. din satul Petrești unde se găsea dormind pe prispa casei Șișcanu Ruslan cu țelul ca să-l bată. El avea în mână o ștachetă, care a rupt-o din gard, iar Daraban o coadă de hârleț. El l-a lovit pe Șișcanu R. de trei ori cu ștacheta peste partea dreaptă a corpului și ea s-a rupt iar Daraban l-a lovit de nenumărate ori cu coada hârlețului peste cort-inclusiv și în regiunea capului, că după aceasta toți trei au ieșit din ogradă. Șișcanu R. era viu fiindcă încă a cerut apă, că Daraban I. cu coada de hârleț în mână s-a reîntors în ogradă, sau auzit lovituri dure, că atunci când a revenit iarăși în drum le-a spus, că acum

Șișcanu nu mai are șanse, că instanța a indicat că el și Daraban I. întrând în ograda casei lui Nemțanu unde dormea Șișcanu au avut intenția de a-l lipsi de viață, că acest fapt nu corespunde adevărului, aceste afirmații fiind o relatare a faptelor în viziunea inculpatului, dar se combat prin circumstanțele stabilite pe caz.

Însăși, Daraban Ivan audiat în instanța de apel a declarat: El a luat o coadă de hârleț și le-a spus lui Savciuc A. și Grecu D. că vrea să meargă la Șișcanu să se răzbune, pentru ca să-l bată, precum a făcut și el în 2007. El i-a rugat pe Savciuc A. și Grecu D. să meargă cu el și ei au mers. Ei au cunoscut din ce motiv se duce la Șișcanu R. Declarațiile lui Daraban I. au fost confirmate prin declarațiile lui Grecu D., audiat în instanța de apel: Pe lângă casa lui Daraban a trecut Șișcanu R. și Daraban ne-a spus că omul acesta l-a bătut și din această cauză a stat la spital. Daraban a vrut să-l pedepsească pe Șișcanu Ruslan și i-a rugat să meargă cu el, ei au acceptat.

Din probele cercetate rezultă, că Daraban Ivan, Savciuc Alexandru, cât și Grecu Dmitrii, au mers în ograda lui Nemțanu Victor pentru a se clarifica cu Ruslan Șișcanu, anume Savciuc Alexandru având o ștachetă din lemn, iar Daraban Ivan o coadă de hârleț, cu care ambii au aplicat multiple lovituri lui Ruslan Șișcanu peste toată suprafața corpului, iar Grecu Dmitrii câteva lovituri cu picioarele în regiunea abdomenului, leziunile cauzate victimei de Daraban Ivan și de Savciuc Alexandru fiind calificate ca grave, periculoase pentru viața persoanei, care sunt în legătură și au provocat decesul victimei. Totodată acțiunile comise de Savciuc Alexandru și Daraban Ivan față de victimă nu au fost cuprinse de intenția lui Grecu Dmitrii, nefiind stabilit că ultimul a contribuit nemijlocit la comiterea anume a omorului lui Ruslan Șișcanu, Grecu Dmitrii fiind pedepsit de fapt prin hotărâre definitivă pentru comiterea infracțiunilor prevăzute art. 287 alin. (3), cât și art. 151 alin. (2) lit. e)Cod penal.

Instanța de apel a respins afirmațiile aduse de inculpat că el nu cunoaște ce intenții a avut Daraban, că a intrat în ogradă sub influența ultimului și a lovit fără să-și dea seama la consecințele ce vor surveni, că să-l lipsească de viață pe Șișcanu el nu a avut intenția și loviturile ce au fost aplicate de el nu puteau să-i provoace moartea, deoarece sunt cu caracter de declarație, faptul că Savciuc Alexandru a fost influențat în careva mod de Daraban Ivan nefiind dovedit, totodată Savciuc Alexandru, lovindu-l cu ștacheta de la gard pe victimă de mai multe ori, iar Daraban Ivan cu o coadă de hârleț, nu putea să nu-și dea seama de urmările ce pot surveni în rezultatul a astfel de lovituri pe suprafața corpului victimei, mai ales că însuși Savciuc Alexandru a declarat că ștacheta de la loviturile aplicate victimei s-a rupt.

Declarațiile și afirmațiile lui Savciuc Al. au fost combătute de Daraban I., care a declarat: El a luat o coadă de hârleț și le-a spus lui Savciuc A. și Grecu D. că vrea să meargă la Șișcanu să se răzbune... El i-a rugat pe Savciuc A. și Grecu D. să meargă cu el și ei au mers. Ei au cunoscut din ce motiv se duce la Șișcanu R.

De asemenea, instanța de apel a indicat că sunt cu caracter declarativ afirmațiile aduse în apel cu referire la concluziile raportului de expertiză medico-legală nr.86 din 30.06.2015 s-a constatat, că decesul lui Șișcanu Ruslan a survenit în urma traumei cranio-cerebrale închisă, a contuziei cerebrale, hemoragiei subdurale și subarahnoidală difuză, că echimozele liniare de pe partea anterioară stînga a cutiei toracice și fracturile coastelor 11-V pe o singură linie anatomică au putut să se formeze în urma acțiunii unui corp contondent bont ce avea formă cilindrică, așa particularități constructive posedă și coada de hârleț și nu-i exclus cauzarea lor cu coadă de hârleț, că aceasta încă o dată confirmă faptul că leziunile corporale în regiunea cutiei toracice în urma cărora a și survenit decesul lui Șișcanu R. au fost pricinuite de Daraban I. cu o coadă de hârleț. Astfel, potrivit concluziilor enunțate, rezultă cert, că la examinarea medico-legală a cadavrului lui Șișcanu Ruslan au fost depistate leziuni corporale: în regiunea capului - o plagă stelată pe dreapta în regiunea occipitală, care a putut fi cauzată cu un obiect contondent bont cu o suprafață plată de impact, că așa particularități constructive posedă și bucata de ștachetă ce are formă dreptunghiulară și nu-i exclus cauzarea ei cu această bucată de ștachetă. La fel se indică, că echimozele liniare de pe partea anterioară stîngă a cutiei toracice și fracturile coastelor II-V pe o singură linie anatomică au putut ca să formeze în urma acțiunii unui corp contondent bont ce avea formă cilindrică, așa particularități constructive posedă și coada de hârleț prezentată și nu-i exclus cauzarea lor cu coada de hârleț.

Totodată, instanța de apel a constatat că restul leziunilor corporale depistate la examinarea cadavrului au putut fi cauzate în urma loviturilor cu corpuri contondente bonte cum ar fi pumni, picioare, bucată de ștachetă și coadă de hârleț și deoarece pe restul leziunilor nu s-au păstrat careva particularități specifice suprafețelor de impact al obiectelor vulnerante spre examinare, e imposibil de-a identifica care leziune cu ce obiect a fost cauzată și cu care obiect au fost cauzate leziunile fatale.

La fel, instanța de apel a respins alegațiile apărării precum că Daraban Ivan a fost judecat la 10.12.2015 de Judecătoria Ungheni pe art. 145 alin. (2), art. 287 alin. (3) Cod penal pentru omorul lui Șișcanu Ruslan la 10 ani privațiune de libertate, că el este judecat pe aceleași articole și față de el s-a aplicat o pedeapsă de 17 ani privațiune de libertate, că Daraban Ivan este autorul, organizatorul, instigatorul săvârșirii infracțiunii și față de el judecata aplică pedeapsă mai blîndă decât cea prevăzută de Lege în comparație cu el cu o diferență de 7 ani, prin ce instanța de judecată a încălcat cerințele art. 7 Cod penal- principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, or, cauza penală în privința lui Daraban Ivan a fost judecată în procedura simplificată în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, procedură prevăzută de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și a beneficiat de o

reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă, situație care nu a fost stabilită cu referire la inculpatul Savciuc Alexandru.

De asemenea, instanța de apel a respins alegațiile aduse de către apărarea cu referire la prevederile art. 79 Cod penal privind aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege la alin. (3) în cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracțiunilor deosebit de grave, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puțin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de prezentul cod pentru infracțiunea săvârșită, deoarece circumstanțe excepționale cu referire la inculpatul Savciuc Alexandru, care ar constitui motiv pentru aplicarea pedepsei mai blândă nu s-au stabilit.

Totodată, instanța de apel a respins afirmația apărării precum că inculpatul că el era în stare de ebrietate, cu indicarea prevederilor art. 76 alin. (1) lit. i) săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea involuntară sau forțată a substanțelor menționate la art. 24 Cod penal sau de consumarea de aceste substanțe fără a fi conștientă de efectul lor, or, astfel de circumstanță atenuantă nu poate fi referită la inculpat nefiind stabilită, totodată starea de ebrietate nu constituie temei pentru atenuarea situației inculpatului.

Instanța de apel a menționat că deși la momentul judecării cauzei penale a intervenit o lege mai favorabilă inculpatului, prin modificările operate la 20.12.2017 în art. 75 Cod penal și introducerea art. 90¹ Cod penal, nu a constatat oportunitatea acestor prevederi față de inculpatul Savciuc Alexandru, care la data comiterii infracțiunilor incriminate avea vârsta de 20 ani, ținând cont de circumstanțele cauzei reținute pe caz, ce țin de personalitatea inculpatului, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, modul de săvârșire a acestora, urmările prejudiciabile, și anume omorul unei persoane, cu deosebită cruzime, astfel că modificările operate în Codul penal nu pot fi aplicate inculpatului Savciuc Alexandru și respectiv nu-i ameliorează situația inculpatului.

Judecând respectiva cauza penală, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite solicitarea procurorului de a fi încasate cheltuielile judiciare de la inculpatul Savciuc Alexandru în mărime de 20 265,46 lei.

La acest capitol instanța de apel a menționat că potrivit art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, iar potrivit alin. (2) pct. 5) al aceluiași articol, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Conform art.541 alin. (1) Cod de procedură penală, Republica Moldova se poate adresa unui stat străin cu cerere de extrădare a persoanei în privința căreia se

efectuează urmărirea penală în legătură cu infracțiunile pentru care legea penală prevede o pedeapsă maximă de cel puțin un an de închisoare ori o altă pedeapsă mai aspră sau în privința căreia a fost adoptată o sentință de condamnare la pedeapsa închisorii pe o durată de cel puțin 6 luni în cazul extrădării pentru executare, dacă tratatele internaționale nu prevăd altfel.

Potrivit art. 535 Cod de procedură penală, cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional.

Iar, potrivit art.11 alin.(2) al Legii cu privire la asistența juridică internațională în materie penală nr.371 din 01.12.2006, statul solicitant suportă următoarele cheltuieli de îndeplinire a cererii de asistență juridică: lit. c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant".

Ținând cont de cele menționate supra, instanța de apel a reținut că, Legea cu privire la asistența juridică internațională în materie penală reglementează clar și explicit cine suportă cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant, astfel statul asigurând rolul pozitiv de a suporta toate cheltuielile în vederea prezentării persoanei în fața unei instanțe legal constituite pentru stabilirea vinovăției sau nevinovăției acestuia, întru respectarea drepturilor accesului la justiție și la un proces echitabil.

În asemenea situație, cu referire în exclusivitate la aspectul de extrădare, este cert faptul că doar în urma acțiunilor statului prin intermediul organelor competente se asigură prezența persoanei puse sub învinuire în fața instanței de judecată, chestiuni care atrag după sine cheltuieli ce sunt încasate din bugetul de stat, iar instanța de judecată la rândul ei, are competența de a soluționa modalitatea de recuperare a acestora și de a da deplină eficiență normelor de procedură penală ce guvernează respectivele raporturi, or, de altfel necesitatea extrădării apare numai în rezultatul acțiunilor persoanei după comiterea faptei ce este prevăzută de legea penală.

În cauza dată, conform certificatului nr.34/5-759 din 31 octombrie 2016, cu cinci file anexe, eliberat de către Direcția finanțe a IGP al MAI (f.d.33-38 vol. 2), a fost confirmat că la 05 octombrie 2016 din Federația Rusă în Republica Moldova a fost extrădat Savciuc Alexandru pentru tragere la răspundere penală.

Cheltuielile pentru procedura de extrădare au fost suportate din contul bugetului de stat și constituie 20265,46 lei. Urmărirea penală a fost începută la 26 iunie 2015, dată când a avut loc comiterea faptei precum și la aceeași dată Savciuc Alexandru a părăsit teritoriul Republicii Moldova fapt confirmat prin datele din baza de date ACCES (f. d. 184 vol. 1). Odată ce a participat la comiterea infracțiunilor,

conștientizând survenirea consecințelor a căror investigație va fi efectuată de către organele de drept, inculpatul Savciuc Alexandru a părăsit teritoriul RM, sa eschivat, astfel ulterior statul fiind impus de a porni procesul de căutare, iar în urma investigațiilor de căutare stabilindu-se că persoana căutată se află în Federația Rusă.

Astfel, a avut loc suspendarea și amânarea nejustificată a procedurii de urmărire penală, toate aceste cheltuieli suportate de stat datorându-se acțiunilor inculpatului. Eschivarea de la prezentarea organului de urmărire penală și extrădarea lui Savciuc Alexandru, care îi este imputabilă exclusiv inculpatului, s-a soldat cu suportarea de către stat a cheltuielilor în mărime de 20 265,46 lei, necesare pentru extrădarea acestuia. Inculpatul, acționând cu rea-credință și sustrăgându-se de la urmărirea penală, a cauzat statului cheltuieli judiciare nejustificate necesare pentru extrădarea acestuia

În caz contrar, impunerea statului de a compensa asemenea cheltuieli, ar însemna nesoluționarea completă a cauzei și legiferarea unui abuz de drept procesual al inculpatului, acordându-i posibilitate să prevaleze asupra unor garanții acordate de stat, or, urmează a fi examinat foarte minuțios momentul în care decade prezumția de nevinovăția a inculpatului și rolul statului de a asigura buna desfășurare a procesului penal, și după constatarea existenței infracțiunii, și stabilirea vinovăției persoanei, instanța de judecată urmează a cerceta și specificul cheltuielilor provocate în cauză precum și în sarcina cui urmează a fi pusă recuperarea acestora prin prisma art. 229 Cod de procedură penală.

Conform art. 24 alin. (1) din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, în vigoare din 31.12.1997, cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți. Prin urmare, cheltuielile de extrădare sunt catalogate ca judiciare, fiind suportate de Republica Moldova prin bugetele autorităților și instituțiilor implicate. În același timp, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată este obligată să soluționeze cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare. Potrivit art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Din aceste considerente, instanța de apel a admis apelul procurorului cu încasarea cheltuielilor respective de la Savciuc Alexandru în beneficiul statului.

Cu referire la plângerea inculpatului Savciuc Alexandru referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel a lăsat-o fără soluționare, explicând condamnatului Savciuc Alexandru că poate să se adreseze la judecătorul de instrucție din instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține, deoarece petentul solicită constatarea condițiilor de detenție având și calitatea de condamnat.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea celor solicitate, recurenta susține dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de fond, indicând că învinuirea înaintată prin rechizitoriu nu și-a găsit confirmare.

8.1. Împotriva deciziei declară recurs ordinar inculpatul Savciuc Alexandru prin care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 13) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei sentințe prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 48, 145 alin. (2) lit. i) și j) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă în partea condamnării de comitere a infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal.

În susținerea celor solicitate, recurentul susține la fel ca și avocatul dezacordul cu aprecierea probelor, or, instanța de apel urma să ia în calcul doar declarațiile martorilor Grecu Dumitru și Daraban Ion, deoarece celelalte declarații nu sunt concludente cauzei.

9. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit constată că, acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursurile, le respinge ca inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate. Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de către recurent, acesta invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, motivele și temeiurile invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Cu referire la temeiurile de recurs invocate de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal lărgit conchide că, nu sunt incidente în prezenta speță, din considerentul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 415 alin. (1) pct. 1) lit. c), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către procuror și apelurile declarate de către inculpat, întemeindu-și soluția în baza probelor examinate de prima instanță, care au fost examinate, verificate de instanța de apel, apreciate corect de aceasta prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, descrise în decizia atacată, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, faptele inculpatului fiind încadrate corect conform circumstanțelor faptice constatate în speță, din care considerente, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică.

În privința criticilor recurenților prin care acesta manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că doar declarațiile martorilor Grecu Dumitru și Daraban Ion sunt concludente cauzei, iar celelalte probe administrate în respectiva cauză penală sunt contradictorii și neconsecvente, Colegiul penal lărgit atestă că nu sunt întemeiate, or, aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, dat fiind că întregul volum de muncă depus de către organul de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării reciproce dintre ele.

Însă, cu referire la faptul dacă aprecierea probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs invocă că la etapa judecării recursului ordinar nu se analizează de instanță conținutul mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Deci, Colegiul penal lărgit nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită apreciere pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice invocate de recurenți, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțe, corectitudinea condamnării inculpatului de învinuirea imputată acestuia.

Așadar, Colegiul penal lărgit reamintește că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente concluzionat, că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe și instanței de apel privind aprecierea probelor puse la baza hotărârilor judecătorești.

Colegiul penal lărgit menționează că, concluziile instanței de apel sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar consideră că, instanța de apel just a conchis că de către procuror au fost prezentate probe suficiente care demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate și combat versiunea apărării precum că, inculpatul urmează să fie achitat de sub învinuirea de comiterea a infracțiunii prevăzute de art. 48, 145 alin.(2) lit. i), j) Cod penal, or, argumentele apărării sunt combătute prin cumulul de probe prezentate de către procuror, care sunt pertinente și concludente.

De asemenea, instanța de recurs va respinge ca fiind neîntemeiate alegațiile inculpatului prin care solicită să îi fie stabilită o pedeapsă mai blândă în partea condamnării acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, or, aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că infracțiunea săvârșită de către inculpat se califică ca gravă (art. 287 alin. (3) Cod penal), inculpatul

anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv la locul de trai, iar circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

Totodată, Colegiul penal atrage atenția asupra faptului că inculpatul în cererea de recurs indică temeiuri de recurs cum ar fi: nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde (pct. 6); faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (pct. 12); a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului (pct. 13), însă nu susține cu motive clare și întemeiate aceste temeiuri.

Astfel, o instanță de recurs ordinar nu este în drept să completeze o cerere de recurs, or, Colegiul penal reamintește că, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței inferioare, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 48, 145 alin.(2) lit. i), j) și art. 287 alin. (3) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunilor imputate (pct. 7.1 din prezenta decizie).

10. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către avocatul Ciubara Marina în numele inculpatului și de către ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui Savciuc Alexandru XXXXX, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **24 iunie 2021**.

Președinte

Ion Guzun

Judecători

Liliana Catan

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Iurie Bejenaru